

Sygn. akt I ACa 145/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jerzy Nawrocki
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Walentyna Łukomska-Drzymala
Protokolant	Sekretarz sądowy Magdalena Szymaniak

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej
w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia
23 grudnia 2013 roku, sygnatura akt I C 110/12

I. oddała apelację;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki J. J. kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 145/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki J. J. kwotę 75.215zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2011r., ustalił odpowiedzialność pozwanego za przyszłe następstwa uszkodzenia ciała jakiego doznała powódka w dniu 17 września 2010r. i orzekł o kosztach procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu 17 września 2010r. powódka uległa wypadkowi komunikacyjnemu w wyniku którego doznała urazu brzucha i złamania obu gałęzi kości łonowych. W dniu 18 września 2010r. z powodu krwotoku do jamy otrzewnej była operowana i usunięto jej śledzionę. W szpitalu przebywała do 27 września, a następnie do 30 grudnia 2010r. była leczona w

Poradni (...). W okresie pobytu w szpitalu nie mogła poruszać się samodzielnie. Przez około dwa miesiące od wypadku poruszała się przy pomocy lasek łokciowych. Wymagała pomocy przez około trzech miesięcy od wypadku. Obecnie odczuwa dolegliwości bólowe po dłuższym siedzeniu, ma problemy z wykonywaniem czynności pielęgnacyjnych przy dziecku. Przyjmuje środki przeciwbólowe, gdy dolegliwości się nasilają. Po operacji pozostała jej blizna na brzuchu, która jest widoczna, gdy powódka jest ubrana w strój kąpielowy. Przed wypadkiem powódka uczyła się w liceum o profilu policyjno-sportowym. Obecnie uczęszcza do liceum ogólnokształcącego. Nie uprawia żadnego sportu. Utrata śledziony ma wpływ na odporność powódki na infekcje. Z tego względu przy cięższej infekcji, przebiegającej z gorączką powódka wymaga prewencyjnego stosowania antybiotyków o szerokim spektrum działania.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 25.000zł.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, iż kwotę odpowiednią do doznanej przez powódkę krzywdy (art. 445 § 1 kc), stanowi 100.000zł i uwzględniając 25.000zł wypłacone przez pozwanego zasądził na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 75.000zł. Ponadto zasądził 215 zł tytułem odszkodowania za zniszczone ubranie (art. 444 § 1 kc).

Odsetki ustawowe od kwot zadośćuczynienia i odszkodowania Sąd Okręgowy zasądził zgodnie z żądaniem pozwu od 13 lipca 2011r. tj. od dnia następnego po upływie 90 dni od daty zgłoszenia szkody.

Od tego wyroku w części dotyczącej zadośćuczynienia oraz odsetek pozwany złożył apelację zarzucając naruszenie:

- art. 445 kc albowiem ustalona przez Sąd Okręgowy kwota rażąco przewyższa kwotę odpowiednią do doznanej przez powódkę krzywdy;
- art. 481 § 1 kc w zw. z art. 817 § 1 kc poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na zasądzeniu odsetek od dnia 13 lipca 2011r. podczas gdy wysokość zadośćuczynienia ustalana jest na dzień wyrokowania;
- art. 233 § 1 kpc przez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i obniżenie zasądzonej kwoty do 25.215zł z odsetkami od 24 grudnia 2013r. tj. dnia następnego po wydaniu wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Wbrew stanowisku skarżącego Sąd Okręgowy wszechstronnie rozważył zebrany w sprawie materiał dowody. Wziął pod rozwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na ustalenie wysokości należnego powódce zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę takie jak jej bardzo młody wiek, długotrwałość cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, trwałość skutków wypadku (utrata śledziony, oszpecenie), konieczność rezygnacji ze swoich planów i niemożność kontynuowania nauki w wybranej szkole i uprawianie sportów, konieczność poddania się operacji cesarskiego cięcia z uwagi na przebyte złamanie kości łonowych. Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy wyciągnął wnioski zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Bagatelizowanie przez pozwaną krzywdy jakiej powódka doznała na skutek utraty śledziony i konieczności poddania się operacji cesarskiego cięcia nie znajduje żadnego uzasadnienia. Również fakt, iż leczenie zostało zakończone i rokowania są pomyślne w żaden sposób nie umniejsza doznanych przez powódkę cierpień fizycznych i psychicznych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przyjęta przez Sąd Okręgowy kwota 100.000zł nie może być w tej sytuacji uznana za rażąco zawyżoną, a tylko w takim wypadku Sąd Apelacyjny mógłby dokonać jej korekty.

Apelacja jest niezasadna również w zakresie odsetek.

Odsetki należą się, zgodnie z art. 481 kc, za samo opóźnienie w spełnieniu świadczenia, choćby wierzyciel nie poniósł żadnej szkody i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Stanowią one zatem opartą na uproszczonych zasadach rekompensatę typowego uszczerbku majątkowego doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2000 r., II CKN 725/98, OSNC 2000, nr 9, poz. 158).

Przewidziana w art. 445 § 1 kc możliwość przyznania przez sąd odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za krzywdę nie zakłada bowiem dowolności ocen sądu, a jest jedynie konsekwencją niewymiernego w pełni charakteru okoliczności decydujących o doznaniu krzywdy i jej rozmiarze. Pomimo więc pewnej swobody sądu przy orzekaniu o zadośćuczynieniu i odszkodowaniu, wyrok zasądający nie ma charakteru konstytutywnego, lecz deklaracyjny (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2011r., VCSK 38/11, LEX 1129170; z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40; z dnia 17 listopada 2006 r., V CSK 266/06, LEX nr 276339; z dnia 26 listopada 2009 r., III CSK 62/09, LEX nr 738354, i z dnia 18 lutego 2010 r., II CSK 434/09, LEX nr 602683).

W niniejszej sprawie rozmiar szkody doznanej przez powódkę był znany w dacie zgłoszenia szkody przez powódkę w piśmie z 8 kwietnia 2011r. Żadne nowe okoliczności, które miałyby wpływ na rozmiar szkody nie ujawniły się w toku procesu.

Stosownie do ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) pozwany był obowiązany spełnić świadczenie w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody. Żądanie powódki zasądzenia odsetek po upływie 90 dni od zgłoszenia szkody zasadnie zatem zostało uwzględnione.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.